

Titel: Udrag fra Philosophiske Smuler

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1988 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ps-kom-shoot-ps-61.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **i vor Tid, hvor man har det Positive** : I den hegelianske sprogbrug kan 'det positive' benyttes dels om det umiddelbare, der skal ophæves (252,8) i refleksionen (det negative), dels om den spekulative enhed, der atter skal forsones el. mediere (220,30) de af refleksionen satte modsætninger. Denne elementære, logiske trehed fremstiller J.L. Heiberg i § 15 af »Det logiske System« på denne måde: »at det første Led betegner det Hvilende, det andet dettes Bevægelse ud af sig selv, og det tredie Bevægelsens Resultat; eller: det første betegner det umiddelbart Positive eller Abstracte, det andet det Negative eller Dialectiske, og det tredie Negationens Negation, d. e. det medierede Positive eller det Speculative, Det, som har Negationen i sig selv; eller: det første betegner Uendeligheden som umiddelbar, det andet Endeligheden, og det tredie reproducerer Uendeligheden, men i en concretere Bestemmelse, nemlig indbefattende det andet Leds Endelighed eller Negation. Overalt er det tredie Led Eenheden af de to første; hele Udviklingen er et Kredsløb, hvori det tredie Led falder sammen med det første, men efter at have vundet en højere Betydning«, *Perseus, Journal for den speculative Idee*, udg. af J.L. Heiberg, nr. 1, juni 1837, nr. 2, aug. 1838, ktl. 569 (forkortet *Perseus*); nr. 2, s. 30f. Når der tales om »vor Tid, hvor man har det Positive«, sigtes der formentlig til, at den hegelianske filosofi for at gennemføre sin metode, selv må forudsætte at besidde den højeste sandhed el. det positive. Der kunne også sigtes til Schelling, der i sine forelæsninger over åbenbaringsfilosofi, som SK delvis har hørt i vinteren 1841-42 i Berlin, skelner mellem sin egen 'positive' filosofi i modsætning til hans tidligere, der var beslægtet med Hegels, og som betegnes 'negativ', jf. H.E.G. Paulus' afskrift af forelæsningerne i *Die endlich offenbar gewordenen positive Philosophie der Offenbarung oder Entstehungsgeschichte, wörtlicher Text, Beurtheilung und Berichtigung der v. Schellingischen Entdeckungen über Philosophie überhaupt, Mythologie und Offenbarung des dogmatischen Christentums im Berliner Wintercursus von 1841-42*, Darmstadt 1843.

I trykt udgave: Bind 4 side 219 linje 30